

za německá auta a barviva pro textil. Hitler se prý obává, aby nebyl proti své vůli stržen do evropského konfliktu, leč stojí zcela za Mussolinim. Ostatně se prý duce omezuje jen na uplňování rozumných požadavků, což prý se mu nepochybně podaří.“ – AMZV ČR, TD 1939, č. 48.

¹ J. Beck a A. Hitler sa stretli v Berchtesgadene 5. 1. 1939.

118

24. január 1939, 14.50 hod., Budapešť. Telegram prijatý: 16.52, vyhotovený: 18.15

Správa česko-slovenského vyslanca M. Kobra o rozhovore juhoslovanského vyslanca S. Rasića s maďarským ministrom zahraničných vecí I. Csákyom o vzťahoch so susednými štátmi.

Z feči Csákyho s jugoslávským vyslancem¹ sdělují:

1. Csáky měl v Berlíně dojem², že Hitler zatím odmítá dáti garancii česko-slovenských hranic. Je přesvědčen, že se mu podařilo zajistit respektování maďarských zájmů a potvrdil to, co řekl o letošních plánech Hitlerových.

2. Zmínil se mu o indiskretním uveřejnění obsahu mého hovoru v česko-slovenském tisku.

3. Schůzka mezi Stojadinovićem a Cianem³ nepřinesla očekávaného sblížení Pešti s Bělehradem. Stojadinović zůstal věrný slibu, že neučiní nic bez Rumunů.

Kobr

AMZV ČR, TD 1939, č. 56. Kópia, strojopis.

¹ Svetozar Rasić.

² Vztahuje sa na Csákyho návštevu v Berlíne 16. – 17. 1. 1939.

³ G. Ciano navštívil Belehrad v dňoch 19. – 23. 1. 1939.

119

24. január 1939, Praha.

Správa I. Krna, zástupcu ministra zahraničných vecí, pre vyslanectvá v Paríži, Londýne, Ríme, vo Varšave, v Budapešti, Belehrade, Bukurešti a v Moskve o rokovani ministera F. Chvalkovského v Nemecku.

V Berlíne¹ byly probírány stížnosti na náš tisk a spolupráce hospodářská, ale žádná celní neb měnová unie.

Němci kladou velkou váhu na právo německých minorit u nás a na přísný postup proti židům a exponentům bývalého režimu. Očekávají značnou redukci armády. Nejednáno ani o přístupu k antikominternpaktu, ani o výstupu ze Společnosti národů. Otázka Ukrajiny není aktuální. Zdůrazněna nutnost naší neutrality a konsolidace jako podmínek garancie hranic.

Dobré vzájemné styky s Polskem a Maďarskem mají se přidružit k sousedskému loyálnímu poměru k Německu.

Krno

AMZV ČR, TO, 1939, č. 100 – 128. Kópia, strojopis.
ADAP, D, IV., s. 167 – 171, č. 158.

¹ Česko-slovenský minister zahraničia F. Chvalkovský rokoval v Berlíne 21. 1. 1939.

120

25. január 1939. Budapešť.

Správa česko-slovenského vyslanca M. Kobra o rozhovore tlačového referenta vyslanectva I. Milecza s vedúcim tlačovej sekcie maďarského ministerstva zahraničných vecí A. Ullein-Reviczky o návrhu na vytvorenie tlačového a rozhlasového prímeria.

Důvěrné!

V dôsledku rozmluvy, ktorou měl podepsaný vyslanec se zahraničním ministrem hrabětem Csákyem dne 20. t. m. (viz zprávu číslo 7 ze dne 20. t. m.¹) vyhledal dne 24. ledna 1939 zpravodajský referent zdejšího vyslanectví Dr. Milecz šéfa tiskové sekce maďarského zahraničního ministerstva legačního radu Ulleina-Reviczského, se kterým měl dlouhou rozmluvu o poměru maďarsko-česko-slovenském.

Ullein-Reviczky zdůraznil, že ministr zahraničních věcí Csáky a celá maďarská vláda považuje vídeňským rozhodnutím poměr mezi Maďarskem a Česko-Slovenskem za vyřešený a pohlíží na hranici stanovenou ve Vídni jako na definitivní. Právě proto jest v zájmu maďarské vlády a v intencích ministra zahraničních věcí Csákyho a šéfa tiskového odboru Ulleina-Reviczského, aby mezi Maďarskem a Česko-Slovenskem nastala konečně doba dobrého sousedství a upřímného spolužití, což je umožněno tím, že Maďarsko již nežádá od Česko-Slovenska vůbec nic. Předpokládá, že snaha maďarské vlády o vytvoření lepšího poměru mezi Maďarskem a Česko-Slovenskem se setká s paralelní snahou se strany česko-slovenské, poněvadž jest přesvědčena, že jest v zájmu Česko-Slovenska, aby byl tento poměr stvořen. Z eventuálních sporů mezi Maďarskem a Česko-Slovenskem nemůže vzniknouti žádný prospěch ani pro Maďarsko, ani pro Česko-Slovensko, těžiti z nich může eventuálně jenom „tertiu gaudens“. Tím nechce snad tvrditi, že by kdosi třetí chtěl provokovati podobné spory. Není ani v intencích Csákyho prokázati komukoli tuto službu a proto si maďarská vláda přeje upřímně smíru s Česko-Slovenskem.

Při dnešním stavu věci jest nevyhnutelné, aby se tento smír projevil nejdříve ve dvou nejmohutnějších prostředcích, kterými lze ovlivňovati veřejné mínění, a to v tisku a v rozhlasu. Navrhuje proto, aby bylo hned na místě bez jakéhokoliv formulování přesných textů uzavřeno jakési „Gentlemen agreement“ v tom smyslu, že on dá přísné pokyny, jak maďarskému rozhlasu, tak i celému maďarskému tisku, aby přestalo dráždění veřejného mínění druhé strany, jakož i často nerozumné a zbytečné útoky rozhlasových stanic a tisku, které pak otravují veřejné mínění obou národů.

Dr. Milecz odvětil na základě výnosu čs. ministerstva zahraničních věcí číslo 3852/II-1/39 ze dne 16. ledna 1939², že jest přesvědčen, že podobná dohoda by byla v intencích česko-slovenské vlády a že se proto hodlá všemi prostředky postarati o to, aby i česko-slovenský tisk a rozhlas dostal podobné instrukce a zdržoval se v zájmu dobrého poměru a přátelského ducha všech útoků proti Maďarsku.